

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 18/2016
09.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене В.И., због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 248. став 3. у вези ст. 1. и 2. КЗ РС, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене В.И., адвоката Д.П., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сурдулици - Судска јединица у Владичином Хану К 1570/2010 од 04.08.2015. године и Кв 132/2015 од 28.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене В.И., адвоката Д.П., поднет против правноснажних решења Основног суда у Сурдулици - Судска јединица у Владичином Хану К 1570/2010 од 04.08.2015. године и Кв 132/2015 од 28.10.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сурдулици - Судска јединица у Владичином Хану К 1570/2010 од 04.08.2015. године, одбијен је као неоснован захтев за накнаду нужних издатака окривљеној В.И. поднет дана 06.02.2015. године, којим је бранилац окривљене адвокат Д.П. тражио да јој се на име истих признају нужни издаци за ангажовање браниоца.

Решењем Основног суда у Сурдулици - Судска јединица у Владичином Хану Кв 132/2015 од 28.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене В.И., адвоката Д.П. и решење Основног суда у Сурдулици - Судска јединица у Владичином Хану К 1570/2010 од 04.08.2015. године је "потврђено".

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене В.И., адвокат Д.П. због повреде одредбе члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 465. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, односно да другостепено решење преиначи тако што ће усвојити као основан поднети захтев и досудити тражене трошкове кривичног поступка као и трошкове за састав две жалбе и састав предметног захтева у износу од по 45.000,00 динара.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљене, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене В.И., адвоката Д.П., је неоснован.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је правноснажним решењима учињена повреда одредбе члана 265. став 1. ЗКП (у захтеву је погрешно означено да је учињена повреда одредбе члана 465. став 1. ЗКП) наводима да окривљеној В.И. која је правноснажном пресудом Основног суда у Сурдулици - Судска јединица у Владичином Хану К 1570/10 од 17.10.2014. године ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 248. став 3. у вези ст. 1. и 2. КЗ РС, насупрот одлукама из нападнутих решења, припадају трошкови кривичног поступка у које спадају нужни издаци окривљене за ангажовање браниоца, без обзира што је окривљена на главном претресу у завршној речи изјавила да не тражи трошкове кривичног поступка уколико буде била ослобођена од оптужбе, из чега произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене В.И. неосновано је истицао и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни првој пасус четири образложења решења је дао јасне и довољне разлоге о томе због чега сматра да је захтев браниоца окривљене за признавање нужних издатака за ангажовање браниоца неоснован, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.